

>> **Ιωάννα Κασουλίδου, η μοναχοκόρη**

Από μικρή έμαθε να μοιράζεται τον πατέρα της με την πολιτική. Οι πρώτες μνήμες από οικογενειακές στιγμές είναι στο σπίτι της γιαγιάς και του παππού στη Λεμεσό, όπου περνούσαν τα καλοκαίρια, τα σαββατοκύριακα (όταν το επέτρεπε η δουλειά της μητέρας), και τα Χριστούγεννα. Ο Ιωάννης Κασουλίδης φρόντιζε πάντα να περνά τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο του με τη μοναχοκόρη του. «Θυμάμαι όταν ήμουν μικρή, τα Σαββατοκύριακα που εργαζόταν η μητέρα μου, ο πατέρας μου με έπαιρνε βόλτες, στο λούνα παρκ, τα καλοκαίρια θάλασσα. Έχουμε μια ιδιαίτερη σχέση. Η μητέρα μου ήταν η αυστηρή, ήταν αυτή που θα κρατούσε τις ισορροπίες μαζί μου, μιας και αυτή είχε τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανατροφή μου και στο σπίτι. Ο πατέρας μου ήταν ο καλός της παρέας - μου έκανε όλα τα χατίρια. Δυο φορές με μάλωσε, όταν άνοιξα την πόρτα του αυτοκινήτου χωρίς να ελέγξω αν ερχόταν άλλο αυτοκίνητο. Συζητούσαμε πάντα σε ήπιους τόνους, αλλά και εγώ δεν ξέπερασα τα όρια των γονιών μου».

“Μετακόμισα στο επιτελείο”

Το επικοινωνιακό κομμάτι της εκστρατείας Κασουλίδου, ανέλαβε το διαφημιστικό γραφείο στο οποίο εργάζεται η Τζωάννα «έτσι ήλθε η οικογένεια και συνδέθηκε με τη δουλειά. Τους τελευταίους δυο μήνες μετακόμισα στο εκλογικό επιτελείο. Νιώθει και νιώθω μεγαλύτερη ασφάλεια ξέροντας ότι είμαι εδώ. Την ώρα που είναι κάτω από πίεση θα μπω στο γραφείο του, θα του πάρω έναν καφέ, θα του πω κάτι άσχετο για να προηγήσει και να συνεχίσει τη δουλειά του. Είμαι υπάλληλος του επιτελείου, αλλά συνάμα είμαι η κόρη του υποψηφίου και πρέπει να τηρώ κάποια προσοχήματα, να τον συνοδεύω σε διάφορες δραστηριότητες. Παρότι ποτέ δεν μου άρεσε η δημοσιότητα, οι συνεντεύξεις και φωτογραφήσεις, τώρα αναγκαστικά τα κάνω. Όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών, θα γυρίσω πίσω στη δουλειά μου. Στις παρέες μου, στην καθημερινότητα και στην ρουτίνα μου που άφησα για τον προεκλογικό.

Εμαθα να τον μοιράζομαι με την πολιτική

>> «Ήταν ο καλός της παρέας, μου έκανε όλα τα χατίρια»

ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΟΥ
ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ
ΦΩΤ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

Τι συμβουλές σας έδιναν; Είχαν πάντα ως αρχή και οι δυο μου γονείς ότι είμαστε όλοι ίσοι. Με παρότρυναν να είμαι ευγενική με όλους, να μοιράζομαι τα πράγματά μου, διότι ήμουν μοναχοπαίδι. Ήταν πρώτη προτεραιότητα του πατέρα μου να μην λέω ψέματα, να είμαι σωστή, να μην κάνω κάτι που δεν θα ήθελα να μου κάνουν. Αυτή η εμμονή του στην ειλικρίνεια με ακολουθεί μέχρι σήμερα.

Πώς λειτουργούσε το ότι ήσασταν η κόρη του πολιτικού Κασουλίδου; Μπορούσα πάντα να ξεχωρίσω ποιος ήταν για μένα και ποιος για τον κόσμο γενικότερα. Στο δημοτικό, όταν ο πατέρας μου έγινε Υπουργός, κάποιες δασκάλες άλλαξαν κάπως τη στάση τους απέναντί μου. Μου έλεγαν για παράδειγμα «γιατί δεν πήγες καλά στην ορθογραφία; Ο παπός σου που είναι Υπουργός τι θα πει;» Και οι δύο γονείς πήγαιναν στο σχολείο για να ρωτήσουν για την πρόδοδό μου. Δεν ήμουν άριστη μαθήτρια και πάντα τους έλεγαν οι καθηγητές ότι αν διάβαζα λίγο περισσότερο θα μπορούσα να τα πηγαίνα πολύ καλύτερα. Η αλήθεια είναι πως προτιμούσα να είμαι με τους φίλους μου παρά να διαβάζω... Παρόλα αυτά το πανεπιστήμιο το τελείωσα με άριστα. Ίσως επειδή σπούδασα κάτι που με τράβηξε από την πρώτη στιγμή. Σήμερα δεν θα πω ποια είμαι, παρά μόνο αν χρειαστεί να δώσω ολοκληρωμένο όνομα. Όταν ακούσουν «Κασουλίδου» με ρωτούν για τη σχέση με πολιτικό και όταν τους πω ότι είναι πατέρας μου, αμέσως αλλάζει ο τρόπος που με αντιμετωπίζουν. Αυτό δεν μου αρέσει καθόλου.

Γνώριζε την πολιτική από την κοιλιά, όπως λέει, ξέρει τα παιχνίδια και τους κανόνες της, βίωσε τα αρνητικά της, γι' αυτό επέλεξε να μείνει μακριά. «Με ενδιαφέρει και την παρακολουθώ, αλλά δεν θέλω να εμπλακώ ενεργά. Ως φοιτήτρια στο Λονδί-

νο ήμουν μέλος της Πρωτοπορίας και διετέλεσα δυο χρόνια αντιπρόεδρος. Ο πατέρας μου με παρότρυνε να εμπλακώ. Τελικά μου άρεσε διότι είχα επαφή με την Κύπρο και μου τράβηξε το ενδιαφέρον. Ερχόμενη στην Κύπρο δεν αναμίχθηκα. Ήταν πολλές οι φόρτες εργασίας στο διαφημιστικό γραφείο που εργάζομαι. Προέκυψε όμως τώρα η προεκλογική...». Η πρώτη προεκλογική αναμέτρηση που θυμάται ήταν τις προεδρικές με τον Γλαύκο Κληρίδη «που είχε το ολόγλυκο «στον Κληρίδη λέμε ναι». Ήμουν πάνω στους ώμους του και τρέχαμε στα συλλαλητήρια. Ήταν φανταστικό για ένα μωρό να βλέπει τόσο κόσμο στους δρόμους, με σημαίες. Η επόμενη προεκλογική που θυμάμαι είναι τις βουλευτικές που μαζί με τον υποψήφιο πατέρα, έλειπε και η μαμά, έτσι ήταν ακόμη χειρότερο. Για μένα προεκλογική, σήμαινε εξαφάνιση και των δυο μου γονιών».

Κάθε εκλογική μάχη έχει νίκαιες και ήττες. «Ο Ιωάννης Κασουλίδης ξέρει και να κερδίζει, ξέρει και να χάνει. Είναι ήρεμος και στις δυο περιπτώσεις. Εγώ που τον ξέρω καλά, καταλαβαίνω αμέσως την ψυχολογική του κατάσταση. Μπορεί να είναι κουρασμένος, δεν θα σου το δείξει όμως. Άμα τον ξέρεις, τον καταλαβαίνεις. Το ίδιο και εκείνος εμένα. Ξέρει πότε να μου μιλήσει και πώς. Έχουμε πολύ στενή σχέση. Όταν σπουδάζα μπορούσα να μιλήσουμε μια φορά κάθε τόσο. Δεν έπαιρνε το τηλέφωνο επί καθημερινή βάση όπως η μάμα για να δει αν είμαι καλά. Τις μέρες που σήκωσα το τηλέφωνο και μου τηλεφώνησε από μόνος του, ήταν όταν είχα πραγματικά ανάγκη να του μιλήσω. Έχει την απίστευτη ικανότητα να αισθάνεται πάντα το πότε κάτι έχω ή κάτι δεν μου πάει καλά. Κάτι σαν τηλεπάθεια. Μέχρι σήμερα έχουμε αυτό το δεσμό».

Για ποιο πράγμα διαφωνούσατε έντονα;

Ποτέ δεν έτυχε να διαφωνήσουμε έντονα. Μπορεί να συζητήσαμε, αλλά δεν τσακωθήκαμε. Πάντα βρισκαμε λύση. Είχε ένα τρόπο που με έκανε να νιώθω ότι αυτό ήταν το σωστό. Ένωθα ότι εγώ το αποφάσιζα και όχι εκείνος».

Μοντέρνος και...cool

Πώς τον χαρακτηρίζατε; Είναι πολύ σωστός και ήρεμος άνθρωπος, ξέρει πώς να συμπεριφερθεί σε κάθε περίπτωση ανάλογα με τον ποιον έχει απέναντί του. Είναι μοντέρνος παπός - είναι cool! Θα καθίσει μαζί με τους φίλους μου να μιλήσει, είναι άνετος μαζί τους. Θα δειξει τη στοργικότητά του ως πατέρας τις στιγμές που το έχω ανάγκη. Έτυχε μια φορά που μου τηλεφώνησε στο Λονδίνο όταν δεν ήμουν καλά και δεν μπορούσα να του μιλήσω άνετα. Αυτός σκέφτηκε και μπήκε στο msn όπου με βρήκε και κάναμε «chat» για ώρες. Με βοήθησε να προηγήσω και να ξεπεράσω το πρόβλημα που με απασχολούσε.

Πώς νιώθατε όταν τον βλέπατε να δίνει συνεντεύξεις; Περιφάνη. Ξέρει πώς να αντιμετωπίσει την κάθε κατάσταση διότι έχει γνώσεις, διπλωματία και συνάμα την κατάλληλη ευαισθησία που χρειάζεται για να είναι κάποιος ηγέτης ανθρώπινος. Δεν κάνω ποτέ καμιά του τηλεοπτική συνέντευξη. Δεν σας κρύβω ότι παλιά, όταν ήμουν πολύ μικρότερη, πολλές φορές μπορεί να έκλαιγα όταν του έκαναν δύσκολες ερωτήσεις οι δημοσιογράφοι στην τηλεόραση. Σήμερα εξοικειώθηκα, έμαθα να τον βλέπω ως πολιτικό και όχι ως πατέρα μου. Θα του πω αν κάτι δεν μου αρέσει. Είμαι πολύ αυστηρός κριτής έτσι και αν είναι η πιο φανατική του οπαδός.

>> **Λέλια Κασουλίδου - Μιτσιδού, η αδελφή που ζει στην Αθήνα****Σπίτι μας ήταν η κλινική**

> Δεν αφήναμε τους αρρώστους να κοιμηθούν από τη φασαρία που κάναμε

Καλόποπος και ειλικρινής

Πώς μάθατε ότι θα διεκδικούσε την προεδρία της Δημοκρατίας; Ήταν μια διαδικασία που ξεκίνησε πριν χρόνια μια που πολύς κόσμος τον παρότρυνε να κατέβει υποψήφιος. Ακόμα και μένα μου έλεγαν να τον πείσω να διεκδικήσει την προεδρία και έτσι άρχισε να νιώθει πίεση από τον κόσμο, αλλά και από το κόμμα του. Πέρασε μου είχε πει «δεν ξέρω αν έχω το δικαίωμα να αρνηθώ» και έτσι ξεκίνησε να πηγαίνει σε συγκεντρώσεις, να συζητά με τον κόσμο. Από το Γιαννάκη δεν θα ακούσετε ποτέ ψέματα, μπορεί να μην πει κάτι, αλλά ποτέ δεν θα πει ψέμα. Όταν είδε ότι υπήρχε το έδαφος για να διεκδικήσει την προεδρία, τότε το ανακοίνωσε». Ένα μειονέκτημα του; «Επειδή ο ίδιος είναι ειλικρινής, αποδέχεται τους ανθρώπους όπως του παρουσιάζονται, δεν είναι καχύποπτος και πάντα του έλεγα να μην είναι καλόποπος, διότι κυρίως στην πολιτική υπάρχουν σκοπιμότητες. Αν εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας του εύχομαι να έχει την αντοχή και τη δύναμη που χρειάζεται διότι περνούμε δύσκολες εποχές».

Ο Ιωάννης Κασουλίδης έχει την κατά δυο χρόνια μεγαλύτερη αδελφή, την Λέλια Κασουλίδου - Μιτσιδού, η οποία ζει στην Αθήνα. «Είμαστε πάρα πολύ αγαπημένα αδελφία. Ο Γιαννάκης ήταν πολύ αγαπητός από μικρός και δεν δημιουργούσε προβλήματα ουσίας. Ήταν πειρακτής και είχε πολλή φαντασία στα παιχνίδια του. Μάζευε τα άδεια μπουκαλάκια των φαρμάκων του γυναικολόγου πατέρα μας, τα έστεινε στο πάτωμα και έπαιζε». Το σπίτι της οικογένειας Κασουλίδη ήταν η κλινική. «Κοιμόμαστε στο ίδιο δωμάτιο και το βράδυ περιμέναμε τους γονείς μας να πάνε έξω στην ιατρική λέσχη “Ιπποκράτης”, για να σκωθούμε και να ξεκινήσουμε μαξιλαροπόλεμο. Ερχόντουσαν οι νοσοκόμες και μας έλεγαν να σωπάσουμε διότι δεν αφήναμε τους αρρώστους να κοιμηθούν».

Σημαντικό ρόλο στη ζωή των δυο αδελφών έπαιξε ο παππούς Γιάννης Κασουλίδης. «Ήταν πολύ περήφανος που είχε εγγονό με το όνομά του. Ο παππούς μας είχε βιβλιοπωλείο και έτσι είχαμε απεριόριστη πρόσβαση σε βιβλία. Ο Γιαννάκης ήταν μελετηρός και ευσυνειδητός, καλός μαθητής και ποτέ δεν θα πήγαινε σχολείο, χωρίς να είχε μελετήσει τα

μαθήματά του.

Ο πατέρας μας είχε μανία με τη δημοκρατία. Μας έλεγε ότι είναι υποχρέωσή μας να ψηφίζουμε και για να μας το εμπεδώσει, για τα θέματα που αφορούσαν την οικογένεια μάς έβαζε όλους να ψηφίζουμε. Ο ίδιος είχε δυο ψήφους διότι ήταν πρόεδρος. Η μητέρα μου βαριόταν αυτού του είδους τα παιχνίδια και του έλεγε να κάνει ό,τι ήθελε, οπότε πάντα νικούσε έναντι των δύο δικών μας ψήφων. Ο Γιαννάκης μια μέρα μου είπε ότι πρέπει να πάρουμε τη μητέρα με το μέρος μας, για να έχουμε εμείς τους τρεις ψήφους. Από χωρίς φάνηκε η πολιτική του σκέψης».

Διαδήλωση για έναν ανεμιστήρα

ΠΟΜΑ είναι τα περιστατικά που θυμάται από την παιδική του ηλικία η αδελφή του όπως την εποχή που ήθελαν ένα ανεμιστήρα και οι γονείς τους αρνήθηκαν να αγοράσουν. «Ο Γιαννάκης οργάνωσε πικετοφορία, έγραψε το αίτημα μας σε πανό και κάναμε διαδήλωση οι δυο μας μέσα στην κλινική. Τελικά τα κατάφερε και μας τον έφεραν». Στο σχολείο έβγαίνε πάντα πρόεδρος της τάξης. «Από 6-7 χρονών μας έλεγε ότι θα γι-

νόταν πολιτικός και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της μητέρας μας να τον κάνει γιατρό, τελικά τον κέρδισε η πολιτική. Το ποίημα του Καβάφη «Οι Θερμοπίλες» τον χαρακτηρίζει απόλυτα. Εκείνο που λέει «τιμή σε εκείνους όπου στη ζωή τους όρισαν να φυλάξουν Θερμοπίλες, ποτέ από το χρέος μη κινούντες, δίκαιοι και ίσοι σε όλες τους τις πράξεις...». Οι αρχές του είναι πάνω από όλα.

“Ο Γιαννάκης είναι ανοικτό βιβλίο”

ΠΑΤΙ σπούδασε ιατρική; Για το χατίρι της μητέρας μας, η οποία αντιδρούσε έντονα στην επιθυμία του να γίνει πολιτικός. Είχε μεγάλο σεβασμό στους γονείς μας και δεν θα τσακωνόταν μαζί τους. Θυμάμαι μια μέρα που τρώγαμε στο τραπέζι κάποια στιγμή ο πατέρας μου του έκανε παρατηρήσεις για τις οποίες δεν είχε δίκαιο. Ο Γιαννάκης τον άκουγε χωρίς να διακόπτει. Όταν τελείωσε ο πατέρας μου του είπε «ου σε με λιοδορείς αλλ' ο τόπος», θέλοντας να του πει ότι «δεν είσαι εσύ που μου κάνεις τις παρατηρήσεις αλλά το ότι είμαι γιος σου». Μπορεί να ζουν σήμερα σε διαφορετικές χώρες αλλά η επικοινωνία των δυο αδελφών είναι συχνή. «Πολλές φορές όταν έχει κάτι θα το συζητήσουμε μαζί μου. Του αρέσει να ακούει τη γνώμη ανθρώπων που εκτιμά προτού πάρει τις αποφάσεις του». Με αξιοπρέπεια δέχεται τις νίκες αλλά και τις ήττες. «Την πρώτη φορά που κατέβηκε στις βουλευτικές εκλογές απέτυχε, όμως το κόμμα του βγήκε πρώτο. Παρά την απογοήτευση ότι δεν κατάφερε να εκλεγεί, κατέβηκε ως αρχηγός τότε της ΝΕ.ΔΗ.ΣΥ. σε λαμπρά

Εγινε γιατρός για το χατίρι της μητέρας μας

δηδρομία πανηγυρίζοντας τη νίκη του κόμματός του. Όταν έκανε την προεδρία του κόμματος, πάλι το δέχτηκε με μεγάλη αξιοπρέπεια. Σέβεται την απόφαση της πλειοψηφίας. Ο Γιαννάκης είναι ανοικτό βιβλίο, φαίνεται μόλις τον δεις η ψυχολογική του κατάσταση». Ως πατέρας έχει φοβερή αδυναμία στην μοναχοκόρη του Τζωάννα, «κόμης ποτέ δεν είχε αρκετό χρόνο για να της αφιερώσει. Ως σύζυγος αγαπά και τιμά τη γυναίκα του, έχει αρχές που τις υπακούει ο ίδιος. Τις παραμελεί και τις δυο λόγω της πολιτικής, όμως γνωρίζω πως προσπαθεί πάντα να βρισκε χρόνο για να είναι μαζί τους».